

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 2T/53/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417010215
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Toma
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6417010215.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiari nad Hronom v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Tomu a prísediacich Jána Škriniara a Viery Jaškovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.10.2018, takt

r o z h o d o l :

Obžalovaný P., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., R., nezamestnaný, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, zo dňa 11.07.2018, sp. zn. 2T 53/2017 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 4To 92/2018 pre zločin krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

Za to sa odcudzuje

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Naproti tomu sa obžalovaný podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby Okresného prokurátora v Žiari nad Hronom, zo dňa 02.03.2017, sp. zn. 2Pv 340/16/6613 pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že :

v presne nezistenom čase v ranných hodinách dňa 13.07.2016 počas jazdy na osobnom motorovom vozidle tov. značky BMW s ev. č. B. od pohostinstva F., nachádzajúcej sa na ul. v Banskej Štiavnici v smere na ul. V., kde viedol vo vozidle na strane spolujazdca X. a vzadu za spolujazdcom P., sa obžalovaný pokúsil odcudziť finančnú hotovosť vo výške 700,-€ a výherný tiket z automatov vo výške 1.500,-€, ktoré mal pri sebe X. a to tak, že počas toho ako obžalovaný šoféroval, tak strčil pravú ruku do ľavého vrečka nohavíc X. a toto vrečko mu začal prehľadávať s úmyslom odcudziť mu finančnú hotovosť nachádzajúcu sa vo vrecku, načo obžalovanému X. chytil ruku a túto z vrečka vybral a odhodil preč, pričom sa obžalovaného opýtal, že čo robí a X. si preložil peniaze do pravého vrečka, načo obžalovaný zastavil vozidlo, vystúpil z auta a prešiel k pravým zadným dverám, ktoré otvoril a vytiahol odtiaľ P., ktorého obžalovaný bez príčiny udrel pästou do tváre na ľavú hornú peru, načo vystúpil z auta X. a tento udrel obžalovaného jedenkrát pästou do tváre a následne X. a JW. ušli preč rôznymi smermi,

t e d a

v úmysle spáchať prečin, mal sa dopustiť konania bezprostredne smerujúceho k prisvojeniu si cudzej veci, ktorú mal mať iný pri sebe, pričom k dokonaniu činu nedošlo,

tým mal spáchať

prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.

oslobodzuje,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, zo dňa 11.07.2018, sp. zn. 2T 53/2017 bol obžalovaný P. uznaný vinným v bode 1. zo zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, v bode 2. prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že : I. D. a P. dňa 31.08.2016 v presnejšie nezistenom čase od 00,00 hod. do 00,30 hod. po predchádzajúcej dohode vykonali krádež vlámaním do Čerpacej stanice Slovnaft Z. v Banskej Štiavnici tak, že P. vyzdvihol D. na Radničnom námestí v Banskej Štiavnici, na motorovom vozidle zn. B. poznávacej značky B. sa presunuli k výškovým domom nad čerpacou stanicou Slovnaft Z., z vozidla si vzali pripravenú obliečku na prikrývku a páčidlo, presunuli sa voľne vchodovým chodníkom k budove Čerpacej stanice Slovnaft, kde si nasadili na hlavy kukly, prešli k dverám čerpacej stanice, P. páčidlom vypáčil pravé dvere budovy čerpacej stanice, zostal čakať vonku, pričom D. vošiel cez vypáčené dvere do vnútorných priestorov čerpacej stanice, kde zo skrinky za predajným pultom odcudzil balenia cigariet a to : 10 ks Camel žlté, 20 ks L&M Link ružové, 180 ks Golden Gate modré, 30 ks L&M Link modré, 60 ks L&M Link červené, 80 ks L&M Soft, 10 ks Camel Light, 10 ks L&M Light 100, 30 ks L&M Light 80, 10 ks L&M pukacie, 10 ks Marlboro touch, 50 ks Marlboro červené a 160 ks Golden Gate, ktoré boli zabalené jednotlivo podľa značky v samostatných kartónoch, všetko v celkovej výške 1.546,-€, vložil ich do pripravenej obliečky na prikrývku a podľa vopred dohodnutej taktiky zavolať na JW., ktorý ho mal čakať povýše čerpacej stanice, avšak tento sa nedostavil, preto chcel z miesta ujsť spolu s odcudzenými cigaretami, avšak mu v tom zabránila privolaná hliadka PZ, čím by v prípade odcudzenia spôsobili škodu na odcudzených cigaretách prevádzkarovi Čerpacej stanice Slovnaft, ul. Antolská č. 7, V., škodu vo výške 1.546,-€ a poškodením dverí vznikla škoda vo výške 93,85,-€,

II. v presne nezistenom čase v ranných hodinách dňa 13.07.2016 počas jazdy na osobnom motorovom vozidle tov. značky BMW s ev. č. BS-980AP od pohostinstva F., nachádzajúcej sa na ul. T.i v smere na ul. V., kde viedol vo vozidle na strane spolujazdca X. a vzadu za spolujazdcom P., sa obžalovaný pokúsil odcudzovať finančnú hotovosť vo výške 700,-€ a výherný tiket z automatov vo výške 1.500,-€, ktoré mal pri sebe X. a to tak, že počas toho ako obžalovaný šoféroval, tak strčil pravú ruku do ľavého vrečka nohavíc X. a toto vrečko mu začal prehľadávať s úmyslom odcudzovať mu finančnú hotovosť nachádzajúcu sa vo vrečku, načo obžalovanému X. chytil ruku a túto z vrečka vybral a odhodil preč, pričom sa obžalovaného opýtal, že čo robí a X. si preložil peniaze do pravého vrečka, načo obžalovaný zastavil vozidlo, vystúpil z auta a prešiel k pravým zadným dverám, ktoré otvoril a vytiahol odtiaľ P., ktorého obžalovaný bez príčiny udrel päťou do tváre na ľavú hornú peru, načo vystúpil z auta X. a tento udrel obžalovaného jedenkrát päťou do tváre a následne X. a JW. a ušli preč rôznymi smermi, bol odsúdený podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h),m), § 38 ods. 2,4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov, pre jeho výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prvostupňový súd svoj rozsudok odôvodnil tým, že :

Obžalovaný P. na hlavnom pojednávaní, po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 2, ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku uviedol, že: „ z prečinu krádeže sa necítim byť vinným, zo zločinu sa cítim byť vinným, že sa skutok stal, ale ma do toho donútil V. znovu opakujem, že nepopieram spáchanie uvedeného skutku.“ Na otázky podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku písm. c), či rozumie podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný uviedol - nie. Písm. d), či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný uviedol - áno. Písm. f), či rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, obžalovaný uviedol - áno. Písm. g), či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy, jemu kladené za vinu, obžalovaný uviedol - áno. Písm. h), či sa dobrovoľne priznáva, uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý

trestný čin, obžalovaný uviedol - nie. Prokurátor, vzhľadom na vyjadrenie obžalovaného, navrhol neprijat' jeho vyhlásenie. Obhajoba uviedla, že nie sú splnené zákonné podmienky, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Súd následne podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného neprijal.

Obžalovaný P. na hlavnom pojednávaní:

- v bode I. : na svoju obranu uviedol, že svedok D. od začiatku klame, tento mal od začiatku všetko pripravené. So svedkom D. sa stretli v Banskej Štiavnici pod Kalváriou, pri škôlke, sám sedel vonku, fajčil, svedok D. si pýtal od neho cigaretu, spolu išli do mesta. Pri pohostinstve Banský dom, svedka D. vyložil, sám následne bol v uvedenom pohostinstve. Prišla za ním svedkyňa F., žiadala ho aby išiel ku ním na návštevu, odmietal to. Odmietol odviezť svedka D. na Povrazník, nakoniec po 3 krát do bytu V. išiel. Po chvíli sa však vrátil späť do pohostinstva Banský dom. Nakoniec prišiel svedok D., ktorý mal pri sebe tašku, prišiel aj svedok P., ktorý pýtal cigaretu. Zdôraznil, že keď bol v byte svedkov V., tak svedkyňa F. niečo dávala do tašky svedkovi D., ktorý si pýtal niečo na oblečenie. Svedok D. niečo vzal, išli smerom dole, sadol si do jeho vozidla, spolu s vozidlom prišli k čerpacej stanici. Svedok D. sa ho pýtal, či mu pôjde pomôcť. Sám to odmietal, išli popred bytovku, kde býval kamarát. Nakoniec s vozidlom zastali, svedok D. si ešte pýtal nejaké rukavice, sám otvoril kufor svojho vozidla, kde mal náradie, vytiahol odtiaľ rukavice, ktoré podal svedkovi D.. Sám následne balil náradie, medzitým svedok D. vytiahol kľúče, požiadal ho, že má ísť pomôcť odniesť veci, že mu inak nedá späť kľúče. Sám žiadal svedka Igora V. nech mu kľúče vráti späť, že sa ho bojí. Svedok D. mu uvádzal, že má ísť okamžite s ním, v opačnom prípade mu dá facku. Svedok D. mal pri sebe ešte aj šroubovák. Svedok D. ho žiadal, aby išiel s ním, že mu má pomôcť, že má pripravené veci, sám to odmietal. Zišli nižšie, svedok D. sa mu vyhrážal, že ho zabije so šroubovákom, sám predpokladal, že svedok D. hce ísť odcudziť voľne položené plynové fľaše. Nakoniec svedok D. povedal, že idú vykradnúť čerpaciu stanicu, sám nechcel ísť, povedal mu, aby si dal masku, odmietal to, nakoniec dostal od svedka D. facku a vynadané. Svedok D. stále na neho tlačil, tak si nakoniec kuklu sám dal. Nakoniec na čerpacej stanici sám zľahka páčil vchodové dvere. Svedok D. mu povedal, aby zapáčil hore, kde je zámka a poriadne potlačil. Takýmto spôsobom sa vchodové dvere otvorili. Svedok D. ho vyzýval, aby išiel dnu sám, čo odmietal, uvádzal svedkovi D. aby išiel dnu do čerpacej stanice ako prvý. Sám potlačil dvere, svedok D. ošiel dnu, sám sa nakoniec rozbehol preč. Sám sadol do svojho vozidla, už vtedy, keď bol svedok D. v čerpacej stanici za obslužným pultom. Na otázky prokurátora uviedol, že svedok D. vyložil tašku, ktorú mal pri sebe, sám vytiahol z auta rukavice, ktoré mal v bedničke a tieto podal svedkovi D.. Sám náradie vyberal vtedy, keď chcel dať rukavice svedkovi D. pretože v aute mal „kopec náradia“. V tom čase stál svedok D. pri ňom, zobral si rukavice. Svedok D. vytiahol kľúče, ktoré mal sám vo vozidle. Kľúče mu svedok D. vrátil „až tam, tesne pred tým vylomením“. Od zaparkovaného vozidla k čerpacej stanici bolo, približne, 200 metrov. Táto cesta im trvala 15-20 minút, z dôvodu, že sám nechcel na čerpaciu stanicu ísť. Sám sa dozvedel, až keď prešli k čerpacej stanici, keď mu svedok D. povedal, čo sa ide diať. Že idú vykradnúť čerpaciu stanicu. Keď odchádzali od jeho vozidla, nevedel, kam pôjdu. Svedok D. mu len povedal, aby mu išiel pomôcť odniesť tašku. Plynové bomby sú 5 metrov od čerpacej stanice, v kletke. Cestou k čerpacej stanici mu svedok D. stále len hovoril, že mu musí ísť pomôcť s taškou. V cestovnej taške bola tyč, ktorú vybral svedok D. z auta, bola tam tiež biela plachta. Svedok D. po ňom kričal celou cestou, začal hneď ako vystúpili z vozidla. Svedok D. kričal dovtedy, kým nevošiel do miestnosti v čerpacej stanici. Počas celej doby od odchodu od vozidla, až po príchod k čerpacej stanici D. ďalej uvádzal, že ho zabije, bol stále pri ňom, tlačil ho, nadával mu. Keď sám páčil vchodové dvere čerpacej stanice, vtom čase tiež svedok Igor Šarkózi po ňom kričal. Uvádzal mu, že to má riadne zapáčiť pri zámke.

- v bode II. : obžalovaný na svoju obranu uviedol, že prišli policajti, že mal vykradnúť nejaký dom, mal okradnúť poškodeného X. a svedka P. sám toto poprel, uviedol, že nič také sa nestalo. Po týždni prišli policajti znova, že mal urobiť na poškodenom X. a svedkovi P. pokus krádeže. V kritickom čase bol v Meštianskej krčme, hral na automate vedľa poškodeného X., sám si všimol, že tento vyhral nejaké peniaze. Poškodený X. a svedok P. požívali alkohol, svedok P. tam spal opitý. Ešte predtým, keď bol triezvejší mu poškodený X. poskytol 50,-€ s tým, či ho neodvezie domov, ak všetko prehrá. Vedľa poškodeného X. bol P.. Ten mu siahol do vrecka, poškodený X. si to všimol, upozornil ho nato, podľa neho sa poškodený X. pomýlil, lebo bol opitý. Sám si všimol, že P. okradol svedka P. o telefón, povedal to svedkovi G., tento následne chytil P., vybral mu z vrecka telefón a vyhodil ho von. Potom svedok P. už spal, sám naďalej hral na automatoch, vedľa poškodeného X., do 02,00 hod. nie do polnoci. Poškodený X., už nemal žiadne peniaze, tak prečo by mal sám dôvod mu siahat' do vrecka. Poškodený X. všetko prehral, už prevracal vrecká, čo videli svedkovia G.. Sám videl ako X. si požičiaval peniaze od svedka P.,

vzal si jeho peňaženku a vybral z nej všetky peniaze. Svedka P. v krčme udrela žena, zasiahla mu peru, z ktorej krvácal. Pri záverečnej povedal G. že poškodený X. mu dal 50,-€, aby ich zaviezol domov. Do vozidla najskôr naložili svedka P. ktorý stále spal, museli ho ťahať. Poškodeného X. museli tiež držať, lebo sa mu ťahali nohy po zemi. Tento ani nevedel do akého vozidla sadal. Nevedel nič. Poškodený X. tiež vo vozidle spal, padal na jeho rýchlostnú páku, musel ho odtláčať, tiekli mu z úst sliny, išli na ul. Vodárenskú. Poškodený X. už nevnímал, tak bol opitý. Sám ho budil, pýtal sa kde má ísť, tento odpovedal len hore, hore, nepoznal cestu. Nakoniec sám vystúpil z vozidla, vozidlo sa samé pohlo smerom dole, tak skočil naspäť do vozidla, svedka P. vytiahol z vozidla. Keď išiel vytiahnuť poškodeného X., tento sa prebral, začal ho hneď napádať, sadol preto sám do vozidla, že ide preč. Prešiel asi 20 metrov. Na sedačke bol telefón poškodeného X. s vozidlom cúvol, zastal, zakričal na neho, že tam má telefón. Poškodený X. mu začal búchať na vozidlo, tak mu telefón vyhodil, pridal a s vozidlom odišiel preč.

Na otázky prokurátora uviedol, že poškodenému X. dávali viac výherných tiketov, viackrát vyhral na automatoch v Meštianskej krčme. Keď nemal vo vreckách peniaze tak tieto načítal naspäť do automatu. Sám nemal dôvod výherný tiket, poškodenému X. odcudziť.

Na otázky obhajoby uviedol, že so svedkom D. sa pozná dlhšie, už keď bol mladší, mal s ním problémy. Spolu s ďalšími osobami mu tento zobral peniaze, cigarety, zle mu robil, v minulosti svedka D. svojim vozidlom neviezol. Svedka P. pozná z videnia, asi pol roka. Svedkyňa F. , keď prišla za ním, tak ho len žiadala, aby išiel do ich bytu. Keď prišiel do predmetného bytu, tak svedkyňa F. povedala, že tých dvoch, svedkov D. treba odviezť na Povrazník. Sám hneď povedal, že nemá naftu. Nakoniec svedok P. so svojho bytu s nimi nešiel. Cestovná taška patrila svedkovi D. V bode II. poškodený X. bol tiež opitý. Meno ženy, ktorá udrela svedka P. uviesť nevedel. Sám videl, keď poškodený X.k vyvrátil vrecká, ktoré boli prázdne. Cestou vo vozidle poškodený X. stále padal, na jeho rýchlostnú páku. Tento nevnímал, nepovedal ani slovo, z auta ledva nakoniec vyšiel. Svedka P. nakoniec, akoby sa prebral z jeho vozidla vystúpil sám von. Keď otvoril dvere na strane poškodeného X., tento ako keby sa tiež prebral a hneď ho napadol. Sám nakoniec vyhodil telefón poškodeného X. von z vozidla a odišiel preč. Sám poprel, že by poškodenému X. siahol do vrecka, „ani raz, vôbec“.

Na otázky súdu v bode I. uviedol, že sám pil drinky, malinovku a kofolu. Svedok D. v bode I. použil rukavice, tiež šroubovák, ktoré patrili jemu. Po odchode z benzínovej pumpy išiel späť do svojho vozidla a potom domov. Na políciu nešiel preto, lebo „ som bol vyplašený“. Sám doma povedal bratovi, svedkovi F., že svedok D. ho napadol, ohľadom skutku sa však bál hovoriť. V bode II. v Meštianskej krčme sám pil iba kofolu. Od Meštianskej krčmy po ulicu Vodárenskú, kde vyložil poškodeného X. a svedka P. je asi jeden kilometer. Tieto osoby predtým nepoznal.

V bode I. :

Svedok poškodený V., prenajímateľ Čerpacej stanice Slovnaft v Banskej Štiavnici, na hlavnom pojednávaní uviedol, že zabezpečovacie zariadenie čerpacej stanice dalo signál na SBS, ktorá zabezpečuje čerpaciu stanicu. Pracovníci SBS ho telefonicky upozornili, že došlo k vlámaniu do čerpacej stanice a jeden z páchatel'ov je zadržaný. Cigarety, ktoré sa pokúsili odcudziť zostali v priestoroch čerpacej stanice. Boli poškodené vchodové dvere. Na miesto prišla zamestnankyňa obsluhy, sám prišiel na čerpaciu stanicu až na druhý deň ráno. Zabezpečovacie zariadenie je napojené na súkromnú firmu B., ktorí hneď prišli na miesto a následne zavolali policajnú hliadku. Správcom kamerového záznamu, na čerpacej stanici, je firma Slovnaft. Sám predmetný záznam videl, tento bol sťahovaný pre potreby polície. Sťahovanie záznamu vykonali pracovníci externej firmy. Na kamerovom zázname bolo vidieť dve osoby, ktoré prišli pred vchod čerpacej stanice, následne vypáčili dvere, jeden vošiel dovnútra. Po chvíli, minúte - dvoch, chcel „dotyčný“ vyjsť von, nebolo mu vidieť do tváre, bol zamaskovaný. Išiel s obličkou, ktorá bola naplnená cigaretami. V tom čase, už bola vonku, v priestoroch čerpacej stanice SBS-ka, ktorá zabezpečuje tento objekt. Keď sa naruší ich objekt, tak sa nepustí priamo v tých priestoroch, zvukový alarm. Konanie oboch páchatel'ov vyzeralo na obrazovom zázname koordinovane. Na otázky obhajoby uviedol, že z kamerového záznamu je zrejmé, že na miesto prišli dve osoby, dovnútra do čerpacej stanice išla jedna osoba. Druhá osoba bola vonku, niekde pred predajňou. Túto druhú osobu bolo vidieť na kamerovom zázname keď prišli na miesto, potom sa niekde vzdialila, nabok, alebo za roh. Keď sa vypáčili vchodové dvere, jedna osoba pomohla druhej vojsť dovnútra a potom sa na chvíľu vzdialila. Potom ju už v kamerovom zázname vidieť nebolo. Na otázky súdu uviedol, že ťažko povedať, či dvere páchila jedna osoba, alebo dve osoby, z dôvodu, že páchatelia boli zohnutí dole. Nebolo na

nich v tom čase presne vidieť, pre umiestnené regále vo vnútri čerpacej stanice. Nevedel uviesť či sa osoby pri páčení vystriedali. Odcudzené cigarety v sume 1.546,-€ boli všetky vrátené v nepoškodenom stave. Okrem poškodených vchodových dverí a odcudzeným cigariet nezistili nič iné odcudzené, ani poškodené.

Svedkyňa F., obsluha čerpacej stanice Slovnaft V., v prípravnom konaní uviedla, že prevádzka býva otvorená do 22,00 hod., tak to bolo aj dňa 30.08.2016. Spolu s kolegom F. odchádzali v čase o 22,07 hod. Predajňu riadne uzamkli, skontrolovali, spustili alarm, všetko bolo v poriadku. Dňa 31.08.2016 v čase okolo 00,30 hod. jej telefonoval pracovník SBS služby, na ktorého je napojený objekt čerpacej stanice s tým, že do prevádzky sa vlámal páchatel', pričom sa pokúsil odcudziť nejaký tovar. Po príchode na miesto a vykonaní obhliadky zistili, že boli odcudzené cigarety rôznych značiek v celkovej hodnote 1.546,-€, tieto boli rovno vrátené do prevádzky. Potvrdila, že čerpacia stanica je zabezpečená bezpečnostnou kamerou, pričom zálohovanie záznamov je asi na dva mesiace. Prehrali si záznam z krádeže, pričom bolo vidieť, ako od umyvárne prichádzajú dve postavy, pričom jedna z nich pri dverách stála a druhá osoba páčila dvere v jej spodnej časti. Po vypáčení dvier stojaca osoba vošla do vnútorných priestorov, pričom v ruke držala niečo biele, druhá osoba, ktorá dvere páčila, pričom mala na hlave kapucňu, odišla smerom k autoumyvárni. Svedka D. nepozná, obžalovaný P. chodil na prevádzku stanice pomerne často, tohto pozná z videnia. V minulosti s ním negatívnu skúsenosť nemala, predpokladala, že priestory poznal „lebo tam nebol raz“.

Svedok D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného Jána Kartíka pozná dlhšie, už asi 10-15 rokov, obidva sú z Banskej Štiavnice. Nestretávali sa často, párkrát v meste, párkrát v Pražovni. Žiadne konflikty medzi nimi neboli. Sám je starší, ako obžalovaný P.. V minulosti, keď tento bol malý, tak ho nebíjaval („pozrite sa na mňa, pozrite sa naňho“). Kritickú dobu sám býval v byte svedka P., prišiel obžalovaný P., pričom povedal, že „ideme niečo pozrieť“. Bolo to v noci, okolo 00,30 hod., obžalovaný P. konkrétne nepovedal, kam pôjde, sadli do jeho auta, vozidlo obžalovaný P. zaparkoval za čínžákmi pred čerpacou stanicou. Zišli dole, k čerpacej stanici, sám vedel už o čo ide. Obžalovaný P. povedal, že „ideme vykradnúť pumpu“. Toto povedal vtedy, keď boli nad čerpacou stanicou, hore na parkovisku. Predtým v byte svedka P. nepadla o tom žiadna zmienka. Z uvedeného bytu sa nebrali žiadne veci. Nevedel časovo určiť ako dlho im trvala cesta od zaparkovaného vozidla, na čerpaciu stanicu. Je to však „kúsok“. Trvalo im to dve až tri minúty. Vzali so sebou z vozidla kukly a obliečku. Obžalovaný P. otvoril dvere a sám vošiel dnu. Potom prišla hliadka, „bol som prichytený hliadkou“. Najskôr prišiel SBS-kár, ktorý privolal hliadku. S obžalovaným P. sa veľmi nedohadovali, kto vypáči dvere, kto pôjde do predajne. Bolo to spontánne. Obžalovaný P. vypáčil dvere a sám vošiel dnu. „To bolo všetko“. Už cestou od vozidla po čerpaciu stanicu sa nerozprávali, len obžalovaný P. povedal, že sám pôjde dnu, zoberie cigarety „ a to bolo všetko“. Cigarety mal vziať do obliečky, ktorá bola predtým vo vozidle obžalovaného P., odkiaľ ju vzali. Jedna kukla patrila jemu, druhá obžalovanému P., sám ju mal vyrobenú zo svetra. Kuklu bežne so sebou nenosil. Mal ju so sebou už keď prišiel na byt svedka P.. Predmetnú kuklu si spravil v byte svedka P., predpokladal, že sa pôjde niekde pozrieť, nevedel však, že to bude čerpacia stanica. Sám vtedy nemal v pláne nič kradnúť, bol však bez peňazí. Na otázky obhajoby uviedol, že kuklu si vyrobil v ten deň. Sám nevedel, vtom čase, či v ten večer niekde pôjde, prišiel však obžalovaný P. a povedal, že pôjde niečo pozrieť. Kuklu si vyrábal v čase, keď bol obžalovaný P. na návšteve u svedka P. Sám nevedel, že pôjde na čerpaciu stanicu, pretože obžalovaný P. povedal len, že pôjde niečo pozrieť. Obliečka patrila svedkovi P. „ oni išli spať a ja som si ju zobral, požičal“. Svedok P. a svedkyňa F. nevedeli, že z ich bytu vzal obliečku, túto dal následne sám do auta obžalovaného P., iné pomôcky so sebou nemal. Keď sadli do auta, tak cestou mu obžalovaný P. povedal, že „ideme niečo pozrieť“. Sám vtedy nevedel, že pôjde na čerpaciu stanicu, až keď pristavil obžalovaný P. svoje vozidlo za čínžákmi, tak sa dozvedel, že pôjde na čerpaciu stanicu. Pokiaľ boli v byte svedka P. tak tam obžalovaný P. uvádzal, že pôjde niečo pozrieť, konkrétne nič neuvádzal. Kritického dňa sa stretol s obžalovaným P. vo večerných hodinách o 23,00 hod., respektíve 24,00 hod. Stretli sa náhodne pod Kalváriou v Banskej Štiavnici. Obžalovaný prechádzal v tých miestach svojim vozidlom, sám išiel pešo do bytu svedka P.. Pod Kalváriou nasadol do vozidla obžalovaného P. a spolu išli k svedkovi P. Sám nestihol ujsť z čerpacej stanice, preto ho chytili. S obžalovaným P. boli tak dohodnutí, že ho počká vonku. Samému sa mu znútra nedali otvoriť vchodové dvere z dôvodu, že „bola naspäť zachytená jedna strana“. Obžalovaný P. ho „naschvál nechal tam, ešte si aj vykopol dvere, aby som ja nemohol ujsť“. Predtým v byte svedka P. boli okrem jeho a obžalovaného P. prítomní ešte svedok P. a svedkyňa F.. Svedok P. a svedkyňa F. o ničom nevedeli, obaja išli spať. Z bytu svedka P. vzal obliečku a kuklu. Zdôraznil, že obžalovanému P. pri vozidle nevezal kľúče, nevyhrážal sa mu. Obliečku z bytu svedka P. si vzal sám, na nejaké veci, nevedel však že sa bude jednať

o čerpaciu stanicu. Na otázky súdu uviedol, že vchodové dvere čerpacej stanice boli vypáčené pajsrom, ktorý mal predtým obžalovaný P. vo svojom vozidle. Na otázky prokurátora uviedol, že obžalovaný P. z bytu svedka P. na chvíľu odišiel, sám si však nepamätal kde. Na otázky súdu uviedol, že z bytu svedka P. na čerpaciu stanicu sú 2-3 km. Vozidlo obžalovaného P. keď zastalo, tak z tých miest bolo vidieť na predmetnú čerpaciu stanicu.

Svedok P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je kamarát obžalovaného P., poznajú sa dlho. Svedka D. taktiež, pozná dlho. Kritického večera boli obžalovaný P. a svedok D. u neho v byte. Následne obžalovaný P. odišiel do pohostinstva Banský dom, čo je oproti cez dvor. Svedok D. poslal jeho manželku, svedkyňu F. aby išla za ním, z dôvodu, že potrebuje zaviesť autom. Manželka svedkyňa F. bola za obžalovaným P. takto asi 3 krát. Keď prišiel obžalovaný P. späť povedal, že nikam nejde, lebo nemá naftu. Vzápätí sa obžalovaný P. vrátil späť do Banského domu. Svedok D. si zbalil veci čo mal do ruksaka, ešte od svedkyne F. si pýtal nejaké veci. Svedok D. videl, že obžalovaný P. vychádza z Banského domu, tak išiel za ním. Ešte sám hovoril svedkovi D. „načo ideš za Janom, veď nemá naftu“. Odpovedal mu, že „bude musieť“. Videl ako obžalovaný P. a svedok D. sadli do auta a išli preč. Sám nevedel uviesť aké veci manželka svedkyňa F. dala svedkovi D.. Svedok D. uvádzal, že chce odviezť na Povrazník, vie že už v minulosti tam chodil. Svedok D. a obžalovaný P. „zase až taký kamaráti neboli“. Sám sa dozvedel, až na druhý - tretí deň, čo sa stalo. Sám sa po skutku rozprával so svedkom D., ktorý mu povedal „boli sme na nejakej čórke a Jano ma natrel“. Na otázky prokurátora uviedol, že svedok D. u neho aj prespával. Nevedel presne uviesť, kto ku nemu chodil častejšie, či obžalovaný P., alebo svedok D.. Sám nevedel načo sa obžalovaný P. a svedok D. chystajú. Sám vie, že manželka svedkyňa F. podala svedkovi D. nejaký ruksak s vecami. Keď odchádzali obžalovaný P. a svedok D., tak svedok D. mal niečo vypité. Svedok D. bol vtedy nervózny. Dnu, v jeho byte, medzi obžalovaným P. a svedkom D. žiadny konflikt nebol. O čom sa obaja rozprávali vonku, pri vozidle obžalovaného P., nevedel uviesť, nepočul ich, vie, že sadli spolu do auta a odišli preč.

Svedkyňa F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný P. a svedok D. „neboli bohvieaký kamaráti“ vie, že sa spolu stretli svedok D. mal u nej nejaké svoje osobné veci. Kritického dňa vie, že svedok D. bol v Žiari nad Hronom, stretol sa s obžalovaným P. v Banskej Štiavnici, pod Kalváriou, svedok D. ožiadal obžalovaného P. aby ho priviezol ku nej domov. Obžalovaný P. následne odišiel do Banského domu. Svedok D. ju požiadal dva, alebo tri krát aby išla za obžalovaným P. s tým, že niečo od neho potrebuje. Obžalovaný P. odkázal, že o chvíľu príde. Potom prišli, svedok D. šiel za obžalovaným P. von, potom svedok D. sa vrátil späť do bytu, vzal si veci, dala mu tašku, do ktorej si svoje veci iba nahádzal, následne odišiel. Videla, že obžalovaný P. a svedok D. sa vonku ešte rozprávali, potom nasadli do auta a odišli. Asi dva mesiace pred jej výsluchom prišiel ku nim svedok D. s tým, že uvádzal o skutku, pričom povedal, že „dal som Jánovi po papuli pár faciek a chcel som ho pichnúť šroubovákou do krku“. Pričom uvádzal, že obžalovaný P. musel s ním ísť, musel nastúpiť do vozidla a odísť. Svedok D. i ďalej uvádzal, že „Jano bol ešte buzerant, dvere mu tam zabuchol“. Na otázky obhajoby uviedla, že keď svedok D. volal obžalovaného P. von z jej bytu, tak nevie o čom sa rozprávali. Konkrétne aké veci mal svedok D. odložené v jej byte, nevie uviesť, sama mu iba dala tašku. Sama pozná svedka D., ktorý keď mal vypité, tak bol agresívny. V kritickom čase, predtým ako svedok D. odišiel s obžalovaným P. bol nervózny a agresívny. Svedok D. i v kritický večer požíval alkoholické nápoje. Násilného konania voči obžalovanému P. sa svedok D. mal dopustiť pod ich bytom, na parkovisku pri zaparkovanom vozidle obžalovaného P.. Násilie mal použiť svedok D. voči obžalovanému P. z dôvodu, aby ho išiel odviezť, nepovedal však kam. Svedok D. žiadal ešte v byte obžalovaného P., aby ho odviezol na Povrazník, tento mu odpovedal, že nemá naftu. Svedok D. robil pritom na obžalovaného P. násilie. Na otázky prokurátora uviedla, že v kritický večer svedok D. bol u nich dosť dlho, prišiel „podvečerom“ stále otravoval aby išla za obžalovaným P.. Svedok D. bol u nej na byte spolu asi 2 hodiny. Obžalovaný P. bol u nej na byte len na káve, potom odišiel. Obžalovaný P. sa vrátil potom, čo sama išla za ním, aby sa vrátil, pričom ju poslal svedok D.. Svedok D. ju doslova prosil aby išla za obžalovaným P., bol otravný. V jej byte sa rozprával svedok D. s jej manželom svedkom P., sama pri rozhovore nebola. Sama nevedela o tom, že svedok D. a obžalovaný P. mali ísť páchať nejakú trestnú činnosť. Jej manžel svedok P. jej neskôr povedal, že na predmetnú krádež mali ísť spolu so svedkom D.. Sama neverila tomu, že by jej manžel svedok P., svedok D. a obžalovaný P. „išli na nejakú onú“. Jej manžel svedok Jozef Vlas jej nič nehovoril, povedal jej to svedok D. Keď sa následne pýtala manžela svedka P., tak jej povedal, že on o ničom nevedel, „k tomuto povedal“. Sama mala dojem, že sa obžalovaný P. bojí svedka D.. Na otázky súdu uviedla, že obžalovaný P. a svedok D. si tykali, sama poskytla svedkovi D. igelitku, okrem vecí, svedka D. neboli

s jej bytu vtedy vzaté iné veci. Sama neposkytla žiadne veci obžalovanému P. ani svedkovi D.. Sama nevie nič o postelnej plachte, respektíve obliečke, ktorú by mala poskytnúť.

Svedok F., brat obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že o skutku sa dozvedel až vtedy, „keď bol brat zavretý“. V ten večer, keď bol obžalovaný P. posledný krát doma, prišiel vyplašený, povedal, že mu dal niekto facky, že musel dvere vykopovať, „alebo čo“. Brat obžalovaný P. ho vtedy zobudil, sám bol z toho nervózny, takže viac nedebatovali. A neskôr na návšteve mu obžalovaný P. vysvetlil, že o čo išlo. Obžalovaný P. mu vravel, „o tom cigáňovi, že musel dvere vykopnúť, somariny“. Sám to nechápal. Sám svedka D. osobne nepozná. Facky obžalovanému P. „mal dať ten cigáň“. Na otázky prokurátora uviedol, že býval spolu s bratom obžalovaným P.. Tento sa mu nezdôveroval so svojou trestnou činnosťou, v tom prípade to bolo tak okrajovo. Obžalovaný P. povedal, že dostal bitku, „či to ideme riešiť“. Nič mu nebolo keď sa na neho pozrel, sám povedal obžalovanému P. aby to nechali na druhý deň. Na otázky súdu uviedol, že pokiaľ bol obžalovaný P. na slobode, tak ho živila matka. Bol evidovaný ako nezamestnaný.

Svedok L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v kritickom čase práve prišiel z práce, pričom z okna bytu niečo zazrel. Obžalovaný P. prišiel s nejakým chlapom, zaparkovali auto, sám býva na štvrtom poschodí. Sám uviedol, že si šiel zapáliť na okno, z vozidla vystúpili dvaja, niečo sa rozprávali, potom začali po sebe zvyšovať hlas. Potom sa otvoril kufor vozidla, niečo odtiaľ vytiahli, následne sa handrkovali, potom „ten druhý“ vytrhol obžalovanému P. niečo z rúk a chcel ho tým ovaliť. Obžalovaný P. pred ním ustupoval, tá druhá osoba vytrhla obžalovanému P. niečo z ruky, čo bolo v igelitke, pravdepodobne tyč, hádali sa. Obžalovaný P. pred druhou osobou cúval, táto sa na neho zaháňala. Obidvaja stále po sebe kričali, potom išli dole ku čerpackej stanici, kde je strmá ulička, počul ešte ako sa hádali. Zhruba po 15-20 minútach sa obžalovaný P. vrátil ku vozidlu sám, nasadol a odišiel. Na otázky obhajoby uviedol, že v tom čase mohlo byť medzi 23,00 hod. až 24,00 hod. Sám to sledoval zo vzdialenosti, vzdušnou čiarou zhruba 20 metrov, maximálne 30 metrov. Predmetná bytovka, kde býva, je nad uvedenou čerpacou stanicou. Na benzínovú čerpaciu stanicu výhľad nemal. Sám videl ako obžalovaný P. a ďalšia osoba idú strmým zrázom smerom dolu, následne už počul iba hlasy, že sa hádajú. Sám videl obžalovaného P. odchádzať svojím vozidlom, mal naponáhlo. Podľa neho obžalovaný P., keď prichádzal sám ku svojmu vozidlu, nič v rukách nemal. Sám si bol istý, že je to obžalovaný P., jeho vozidlo pozná, druhú osobu nepoznal. Na otázky prokurátora uviedol, že svedka D. nepozná. Na parkovisku sa obžalovaný P. s druhou osobou dlho nehádali, maximálne 8-10 minút. Počul oboch, že sa hádali, aj keď išli smerom dole. O čom sa obidvaja hádali nevedel uviesť, nebolo to dobre počuť. Potvrdil, že obžalovaného P. osobne pozná. Pripustil, že obžalovaný P. ho mohol vidieť v okne bytu. Na otázky súdu uviedol, že s obžalovaným P. si tyká, sú známi. Pod uvedeným oknom má celé parkovisko. Parkovisko je umiestnené hore, potom je strmý zraz, lúka a hneď je čerpacia stanica. Čerpacia stanica od jeho bytovky je vzdialená 100-150 metrov. Sám z okna svojho bytu čerpaciu stanicu nevidí. V zráze smerom od parkoviska ku čerpackej stanici, je jedna rovinka, podľa neho obžalovaný P. a druhá osoba museli práve v tom mieste „debatovať“, pokiaľ ich ešte počul. Keď príde k čerpackej stanici nejaké vozidlo, tak to z jeho bytu nepočuje. Nevedel jednoznačne uviesť, či obžalovaný P., alebo druhá osoba vyberala niečo z vozidla obžalovaného. Ktorá z uvedených osôb to ďalej niesla, nevedel uviesť. Sám videl, že obžalovaný P. „pred tým dotyčným cúva“. Obžalovaný P. mu následne niečo vysvetľoval, druhá osoba si stále len „svoje“, „neviem“. V rukách obžalovaného P. a druhej osoby, okrem toho čo bolo vybraté z vozidla, nič iné nevidel. Na otázky prokurátora uviedol, že obžalovaného P. poznal, nielen podľa jeho vozidla, ale aj podľa postavy s tým, že je malý, zavalitý. Druhá osoba bola od obžalovaného P. vyššia, bol chudší. Druhá osoba bola nástojčivejšia, než obžalovaný P.. Sám nevie, či sa obžalovaný P. mu smial do tváre. Obžalovaného P. v podstate ani nepočul, ten druhý bol nervózny. Potvrdil ďalej, že obžalovaný P. a tá druhá osoba sa hádali, potom si niečo trhali, ten druhý to potom zobral do rúk, držal to obžalovaný P., už pred ním iba cúval. Podľa jeho názoru to bola vyostrená situácia, konflikt. Obžalovaný P. sa bránil pred druhou osobou tak, že cúval pred ním. Pravdepodobne ho nechcel fyzicky napadnúť.

Svedok J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je vo výkone väzby od 11.12.2016, potvrdil, že so svedkom D. bol ubytovaný na zmiernenom režime, svedok D. mu rozprával o svojom prípade, rozprával to však aj viacerým. Povedal mu celý priebeh vlámania sa do čerpackej stanice, svedok D. chodieval ku nemu na celu, vykrikoval tam cez okno nijakému kamarátovi, že zareže niekoho ako prasa. Sám sa pýtal, že prečo to vykrikuje, tak mu následne porozprával celý prípad. Svedok D. uvádzal, že malo sa jednať o krádež na čerpackej stanici, bol dohodnutý s nejakým spoločníkom. Svedok D. mal plán, že vykradnú čerpaciu stanicu. Spoločník to odmietol, pričom svedok D. už mal všetko pripravené na krádeže. Všetky cigarety chcel svedok D. nahádzať do postelnej plachty. Keď to spoločník svedka D. odmietol, tak si išiel

vyhľadať druhú osobu, ktorá by ho na miesto odviezla. Svedok D. rozprával, že už mal pripravené ku krádeži pajsre, škroubováky, kukly a všetko ďalšie, čo k tomu potreboval. Následne svedok D. oslovil osobu, s osobným motorovým vozidlom zn. BMW, ktorá ho na miesto odviezla. S druhou osobou, keď prišli na čerpaciu stanicu, tak táto ho v nej zabuchla, preto vlastne svedok D. vykrikoval, že ho chce podrezať. Malo to tak byť, že ten ktorý odviezol svedka D. na miesto, tak nechcel ísť kradnúť. Svedok D. ho tam vyfackal, že vzal šroubovák, dal druhej osobe ku krku šroubovák, ktorá sa „pošťala“, že táto osoba nechcela ísť na čerpaciu stanicu, ale svedok D. ho nakoniec donútil. Malo to ďalej pokračovať tak, že svedok D. vzal druhej osobe kľúče od auta, táto sa mala ísť pozrieť na benzínovú pumpu. Tento sa vrátil späť s tým, že tam asi nikto nebol. Svedok D. hovoril, že všetko mal pripravené na krádež. Dali si kukly, išli to páčiť. Ten druhý povedal svedkovi D., že kľúče musia byť v aute s tým, že ako ujdú odtiaľ, keď ich budú naháňať. Svedok D. hovoril, že to bola najväčšia chyba, že to dovolil a kľúče druhej osobe vrátil. Na čerpacej stanici už nevedel uviesť, kto presne vypáčil vchodové dvere, ten druhý, ktorý nechcel ísť kradnúť, tak svedka D. tam zabuchol. Policajti svedka D. tam chytili. Svedok D. ďalej uvádzal, že uvedenú osobu, ktorá bola s ním na čerpacej stanici, už v minulosti so svojimi kumpánmi viackrát zbil, takže táto osoba mala z neho strach. So svedkom D. bol vo výkone väzby dva mesiace. Na otázky prokurátora uviedol, že obžalovaného P. osobne nepozná, svedok D. mu možno jeho meno povedal, avšak si ho nezapamätal. Potvrdil, že svedok D. rozprával o predmetnom skutku detailne.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, Slovenská Lupča, sp. zn. PPZ-KEU-SL-EX-2016/2534 vyplýva, že z výsledkov DNA analýzy a porovnania vyplýva, že rovnaký DNA profil, biologického materiálu zaisteného zo stopy č. 1 (jeden z rohov obliečky), zo stopy č. 3 (lem ľavej rukavice) a krvnej stopy zaistenej zo stopy č. 3, je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bunkálneho výteru s označením P. Tieto skutočnosti sú ďalej preukázané zadokumentovanými listinnými dôkazmi, zápisnicou o obhliadke miesta činu, fotodokumentáciou miesta činu.

Z prehratého videozáznamu z čerpacej stanice Slovnaft Banská Štiavnica, prvá časť - kamera predajňa, 31.08.2016 od 00,23 hod. do 00,45 hod., druhá časť - kamera pokladňa, 31.08. 2016 od 00,25 hod. do 00,29 hod., tretia časť - kamera pokladňa (druhá časť), 31.08. 2016 od 00,32 hod. do 00,42 hod., štvrtá časť - kamera stojan č. 3, 31.08. 2016 od 00,34 hod. do 00,41 hod., piata časť - kamera stojan č. 3 (druhá časť), 31.08. 2016 od 00,45 hod. do 00,50 hod., šiesta časť - kamera stojan č. 2, 31.08. 2016 od 00,44 hod. do 00,50 hod., je zachytený príchod dvoch osôb k vonkajším dverám pri vstupe do priestorov do čerpacej stanice. Z týchto osôb, jedna vypáčila vchodové dvere, následne druhá osoba vošla do priestorov čerpacej stanice, pričom prvá osoba vchodové dvere zabuchla a odišla, na zábere vľavo. Druhá osoba v priestoroch čerpacej stanice nakládla cigarety do bielej plachty, respektíve obliečky, keď sa pokúšala vyjsť z predajne, vchodové dvere boli zabuchnuté, následne zbadala príchod buď vozidla, alebo iných osôb. Na ďalších záberoch je zaznamenaný príchod SBS služby a následne príchod dvoch príslušníkov PZ.

Pri vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd uzavrel, že vina obžalovaného bola jednoznačne a bezpochyby preukázaná. Bolo nesporne preukázané, že došlo k vlámaniu do priestorov čerpacej stanice, ktorú skutočnosť potvrdili, obžalovaný P., priamy svedok D., nepriami svedkovia : svedok poškodený V. a svedkyňa F.. Svedčí o tom tiež kamerový záznam, znalecký posudok, zápisnica o obhliadke miesta činu, fotodokumentácia. Svedkovia F., J., ako nepriami svedkovia skutku potvrdzovali, že svedok D., buď vyhrážkami, alebo hrozbou násilia, donútil obžalovaného P. podieľať sa na spáchaní skutku. Svedok L. taktiež potvrdil hádku obžalovaného P., s osobou, ktorú nepoznal pred spáchaním skutku. Potvrdil konflikt, zaháňanie sa, zvýšený hlas neznámej osoby, žiadne násilie však nevidel. Po spáchaní skutku videl obžalovaného samostatne odchádzať. Svedok D. hrozbu akéhokoľvek násilia poprel. Isté rozpory vo výpovediach obžalovaného P. a svedka D. ohľadom vecí prinesených na miesto spáchania skutku sú, podľa názoru súdu, právne irelevantné. Obžalovaný P., podľa názoru súdu mal možnosť pred spáchaním skutku odísť, respektíve ujsť od svedka D.o. Svedok L. uvádzal obžalovaného ako osobu zavalitej postavy, ďalšia osoba pri ňom bola vyššia (súd mal za preukázané, že obžalovaný je nižšej, zavalitej postavy, svedok D. je vyšší, chudý, v kritickom čase bol pod vplyvom alkoholu). Svedecké výpovede svedkov F. a J. ohľadom vyhrážok, sú podľa názoru súdu sprostredkované. Sú v rozpore so svedeckou výpoveďou svedka D.. Taktiež v dobe spáchania skutku, keď bol svedok D. zabuchnutý v priestoroch čerpacej stanice, mal možnosť kontaktovať, buď príslušníkov SBS, respektíve mohol kontaktovať políciu, čo však neurobil. Jeho obranu súd pokladal za

účelovo tendenčnú, so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, resp. zmierniť mieru zavinenia, tejto nemohol uveriť.

Súd konanie obžalovaného P. v bode I., ktorým spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, právne kvalifikoval ako zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona. Podľa § 138 písm. e) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu vlámaním.

V bode II. :

Svedok poškodený X. v prípravnom konaní uviedol, že v júli 2016, so svedkom P. vykonávali rekonštrukčné práce v Banskej Štiavnici, na ul. Vodárenkej, kde boli aj ubytovaní. Kritického dňa boli spolu v Meštianskej krčme, kde popíjali asi od 18,00 hod. Sám hral automaty, darilo sa mu. Prvýkrát vyhral 1.000,-€, ktoré mu boli v ten večer vyplatené a potom vyhral ešte sumu 1.500,-€, nemali však už hotovosť, tak mu vytlačili tiket, ktorý si mal prísť na druhý deň vyplatiť. Popritom oba popíjali. Potvrdil, že bol pod vplyvom alkoholu, sám však vedel čo robí. Z prvej vyplatenej sumy 1.000,-€, minul 300,-€. Bol tam jeden muž, z ktorým sa dohodli, že za 50,-€ ich zavezie na miesto, kde sú ubytovaní. Uvedený muž sedel pri ňom, hral tiež na automatoch, či niečo vyhral nevedel uviesť. Tento videl ako vyhral sumu 1.000,-€, pretože keď mu čašníčka peniaze vyplácala, pri pulte, tak stál tiež tam. Videl tiež ako vyhral 1.500,-€, videl ako mu vyplácali tiket. Svedok P. bol väčšinou pri bare, na záverečnú, v čase okolo 00,30 až 01,00 hod. majiteľ povedal aby skončili a išli domov. Von išli s uvedeným mužom, ktorý ich mal zaviesť domov. Išli vozidlom BMW, tmavej farby. Svedok P. nastúpil dozadu, sám na stranu spolujazdca. Uvedenému mužovi povedal kam majú ísť, tento sa pohol. Vyšli von z mesta, muž sa mu pokúsil vybrať z jeho vrečka peniaze, sám to zistil, odhodil mu ruku a začal na neho kričať, že čo to má znamenať. Následne tento muž zastavil vozidlo, pri nejakej vodnej nádrži, vytiahol von svedka P., udrel ho. Sám následne vystúpil a išiel svedka P. brániť, udrel uvedeného muža. Potom sa rozutekali. Sám ešte kričal, že volá políciu. Uvedený muž odišiel. Asi po pol hodine sa vrátil, keď ho našiel sa ospravedlňoval, aby nevolal políciu, že už svedka P. zaviezol domov. Sám nastúpil k mužovi do vozidla, ktorý ho odviezol domov. Počas jazdy sa stále ospravedlňoval, hovoril, že aby to neoznamoval na políciu. Keď prišli na miesto, vystúpil z vozidla, vošiel do domu, kde už bol svedok P. Všetky veci, aj peniaze s tiketom, dal na radiátor pod okno a na gauč a ľahol si spať. Keď sa ráno zobudil, peniaze zmizli. Boli zvonka zamknuté. Na otázky uviedol, že peniaze a výherný tiket, keď odchádzali z krčmy, si dal do ľavého vrečka kraťasov. Uvedený muž mu chcel vziať peniaze, keď nato prišiel chcel oboch vyhodiť z vozidla. Keď chytil svedka Jána Žondu, tak pravdepodobne nečakal, že sám vystúpi a bude ho brániť. Uvedený muž bol nižšej zavalitejšej postavy. Sám mal vypité jedno pivo a asi päť slivovic. Svedok P. toho vypil viac. Na druhý deň išiel do uvedenej krčmy, pričom povedal, že tiket mu niekto odcudzil, aby ho nikomu ďalšiemu nevyplácali. Uvedeného muža predtým videl.

Na hlavnom pojednávaní uviedol, že v krčme bol so svedkom P., popíjali. Svedok P. bol dosť opitý, sám mal vypité menej a hral automaty. Obžalovaný videl, že vyhral hotovosť, lebo pri ňom sedel. Časť výhry mu vyplatili, časť nie, tak mu dali tiket. Z vyhratých peňazí „časť hodil“. Ponúkol obžalovanému sumu 50,-€, aby ich odviezol s tým, že už bola pokročilá hodina. Svedok P. mal dosť vypité. Nastúpili do vozidla, asi po 5 minútach jazdy vedel, že inú nesprávnou cestou, boli v lese. Cítil ako obžalovaný sa mu pokúša vybrať z vrečka hotovosť. Túto si preložil na druhú stranu a pýtal sa obžalovaného, čo to robí, nech prestane. Obžalovaný zastavil vozidlo, vytiahol svedka P. von, raz ho udrel. Vystúpil tiež z vozidla, obžalovanému úder vrátil, následne svedok P. utekal na jednu stranu a sám na druhú. Asi po 15-20 minútach sa vrátil, lebo kričal, že to okamžite ide zahlásiť na políciu. Obžalovaný ho našiel so svetlom, čelovkou na hlave, ospravedlňoval sa mu, že to tak nemyslel, aby to nehlásil a odviezol ho spať. Celú hotovosť 700,-€ aj s tiketom položil na sedaciu súpravu, vchodové dvere zamkli. Ráno keď sa zobudil, neboli peniaze ani tiket, boli zamknuté zvonku a kľúče následne nenašli. Na otázky prokurátora uviedol, že prvýkrát vystúpili z vozidla pri vodnej nádrži v Banskej Štiavnici. Potom keď ho obžalovaný našiel, tak ho odviezol na miesto, kde bol ubytovaný. Dom, v ktorom býval, je vzdialený od uvedeného jazera peši asi 20 minút. Potvrdil, že do predmetného auta nastúpil druhýkrát potom, ako ho obžalovaný našiel, ospravedlňoval sa mu, aby to nechal tak, preto išiel znova s ním do vozidla. Potvrdil, že obžalovaný videl akú sumu vyhral, akú mal hotovosť. V krčme boli asi od 18,00 hod., obžalovaný tam prišiel neskôr, okolo 22,00 hod. Obžalovaného registroval, keď hral automat, pozeral spoza neho. V krčme bol ešte majiteľ, ktorý ho varoval pred obžalovaným, že či si je istý, že ho má odvieť. Čašníčka sa tiež pýtala či

si jej istý s tým, že obžalovaného poznajú. Obžalovaného sa pýtal pred záverečnou, že či ich odvezie. Obžalovanému poskytol 50,-€, videl to vedúci krčmy a tá čašníčka, ktorá mala službu. V krčme bol ešte predtým jeden starší pán, ktorý mu vytiahol telefón, išli pozrieť na kamery, tak sa to hneď na mieste vyriešilo. Sám v krčme s nikým nemal žiadny konflikt. Na otázky obhajoby uviedol, že v ten večer vyhral na automatoch asi tri krát. Mal vyhraté cez 3.000,-€, potom išiel dole, mal sumu 2.000,-€, čašníčka mu nejakú časť vyplatila, sumu okolo 1.000,-€, znova vyhral po druhý krát, dal si vytlačiť tiket, ktorý si nechal na sumu 1.500,-€, ostatok mu majiteľ doplatil, takže mal pri sebe asi 1.500,-€. Ešte raz nahádzal peniaze do automatu a zostalo mu 700,-€. Keď prišiel na miesto, kde bol ubytovaný, tak mal pri sebe sumu 700,-€ a tiket. Obžalovaný šoféroval tmavé osobné vozidlo značky BMW. Sám pil slivovicu, možno „6-8“ pivo veľmi nie. Bolo to jedno malé pivo. Sám si však všetko pamätá, nebol v takom stave a by si nepamätal. Na otázky prokurátora uviedol, že bol odcudzený telefón svedka P., tento odcudzil sám.

Svedok P. v prípravnom konaní uviedol, že v Banskej Štiavnici boli v mesiacoch júl až júl 2016, pričom prerábali chatu, alebo rodinný dom. Kritického dňa, spolu s poškodeným X., prišli do Meštianskeho domu, mali už niečo vypité. Sám sedel pri bare poškodený X. hral automaty. Sám sa bavil s čašníčkou, poškodeného X. si veľmi nešímal. Sám stratil telefón, ktorý sa následne našiel u jedného pána, videl to majiteľ, ktorý mu telefón vrátil späť. Sám mal viac vypité, požíval pivo a slivovicu, vypil toho veľa, z večera si veľa nepamätá. Sám si nešímal, či bol niekto pri poškodenom X., len vie, že tento hral automaty a vyhral. Prvý krát som videl 1.000,-€, ktoré mu vyplatila čašníčka pri bare. Hral ďalej, či niečo ďalej vyhral si nepamätá. Že poškodený X. ďalej vyhral, vie až z nasledujúceho dňa, keď mu to povedal. Cestu domov, čas kedy odchádzal, ako prišiel domov, si nepamätal. Pamätal si len, že bol niekde v lese a pršalo. Zobudil sa až doma, keď prišiel poškodený X.. Tento mu ukazoval peniaze a tiket. Koľko toho bolo si nepamätal. Ráno keď sa zobudili, poškodený X. zistil, že mu chýbajú peniaze, ktoré večer porozkladal, aby vyschli. Poškodený X. sa ho pýtal, či nevie, kde sú peniaze, sám odpovedal, že nevie. Sám zistil, že z peňaženky, ktorú mal položenú pri televízore mu zmizla suma asi 300,-€. Spolu s poškodeným X. išli do Meštianskej krčmy, kde išli oznámiť, že tiket im zmizol. Na otázky uviedol, že z Meštianskej krčmy, do miesta kde bývali, je vzdialenosť asi 500 metrov. Pričom pešo táto cesta trvá 15-20 minút.

Na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli v Meštianskej krčme, sám sedel pri bare. Poškodený X. hral automaty, sám si ho veľmi nešímal. Potom bol opitý, tak veľa si nepamätá. Potom si pamätal, že boli v lese, sám behal po lese, nevedel čo sa deje. V krčme mu bol odcudzený telefón, ktorý majiteľ našiel u róma, vrátil mu ho naspäť. Sám si nepamätá, či sa s obžalovaným rozprával. Cestu autom si nepamätal, pamätal si len ako boli v lese. Vtedy pršalo, sám behal, ani nevedel kde. Ako sa dostal na miesto, kde bol ubytovaný nevedel uviesť. Zobudil sa nato, ako prišiel poškodený X., ktorý ukazoval peniaze aj tiket. Na otázky obhajoby uviedol, že poškodený X. mal tiket, na ktorom bola suma 1.500,-€ a nejaké peniaze, boli to bankovky. Poškodený X., keď prišiel na miesto, kde boli ubytovaní, tak bol celý zmoknutý, celý mokrý. Peniaze dal sušiť. Potom zaspali. Ráno keď sa zobudili peniaze neboli nikde. Zmizla aj jemu suma, asi 300,-€.

Svedok G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa jedná o krádež hotovosti, ktoré vyhral poškodený „pán z východu“ u manželky v podniku, na automate. Jednalo sa o hotovosť približne 1.500,-€, presnú sumu si nepamätal a o tiket, taktiež v rovnakej sume. Poškodený a ďalší svedok z východu požívali alkoholické nápoje, hrali automaty, podarilo sa im vyhrať značnú sumu peňazí, ktorá suma bola preplatená. Ďalších 1.500,-€, ktoré sa mu podarilo vyhrať, nebola preplatená, lebo nebola taká hotovosť na pokladni. Odchádzali keď bola tma, 22,00 hod. resp. 23,00 hod. Na otázky obhajoby uviedol, že manželka prevádzkovala pohostinské zariadenie Meštianska krčma, kde bolo 5 hracích automatov a bar. Obžalovaný sedel pri bare, manželka pomáhala čašníčke. Keď odchádzali „muži z východu“ boli dosť v podnapitom stave. Obžalovanému núkali 50,-€ za odvoz, sám výhercovi pomohol nastúpiť do auta, to bolo všetko. Výherca bol vysoký blondák, ten druhý bol tmavovlasý, nižší a silnejší. Obidva požívali pivo a pálenku. Boli natom rovnako, rovným dielom. Vysokému pomáhal nastúpiť do auta, z dôvodu, že potreboval pomoc. Kamerový záznam bol odovzdaný na polícii. Po 7 dňoch sa kamerový záznam vymazáva. Vysoký blondák, na začiatku, mal pri sebe asi 600,-€, potom niečo nahádzal do automatu, vyhral sumu 1.500,-€, ktorá bola vyplatená v hotovosti. Čo mal konkrétne pri sebe, čo zostalo z peňazí nevedel uviesť. Mal ešte nepreplatený tiket. Vysoký pán keď mu nevedeli vyplatiť druhý tiket, tak odišiel. Keď odchádzal, sumu 1.500,-€ mal určite pri sebe, pretože keby ich bol hodiť do stroja, tak by mu bolo vyplatilo druhý tiket. Alebo by ich mal v tržbe a znova by predmetný tiket vyplatil. Na otázky prokurátora uviedol, že poškodený si nahral prvú hotovosť, ktorá mu bola vyplatená, nahral druhú hotovosť, ktorú už nevedeli preplatiť. Preto odchádzal s hotovosťou a tiketom. Hotovosť mal

poškodený vo vrecku. Obžalovaný dost pravdepodobne videl tieto peniaze. Potvrdil, že v ten večer bol odcudzený v krčme, aj mobilný telefón rómom, telefón sa našiel na mieste. Na otázky obžalovaného uviedol, že určite sa nečakalo, kým poškodený všetko neprehrá. Keby bol prehral prvú sumu, bol by sa vyplatil druhý tiket a poškodený by mal ďalších 1.500,-€. Pri poškodenom bol jeho kamarát, boli stále spolu. Tomuto čiernovlasému zmizol vtedy aj ten mobil. Na otázky súdu uviedol, že predmetný tiket bol neskôr poškodenému vyplatený, podarilo sa to vybaviť. Nikto iný sa o uvedený výherný tiket nezaujímal. Do vozidla obžalovaného poškodený nastupoval dopredu, sám mu pomáhal nasadnúť, tmavovlasý si sadol dozadu za poškodeného. Na otázky obžalovaného uviedol, že tomuto povedal pri nastupovaní do vozidla, že má sekať dobrotu. Tmavší svedok, ktorý nastupoval do vozidla, nastúpil sám, bez pomoci.

Svedkyňa F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že páni u nás hrali, vyhrali nejaké peniaze, nejaké peniaze im boli aj vyplatené, niektoré nie, mali pri sebe tiket. Ten bol potom, po dvoch dňoch preplatený. Na otázky obhajoby uviedla, že v tom období mali v prenájme Meštiansku krčmu, sama kritického dňa nepracovala, bola tam však prítomná do záverečnej. Sama vie, že odchádzali spolu. Chceli, aby ich obžalovaný odviezol, dali mu zato ešte sumu 50,-€. Dvaja páni, ktorý boli v krčme už predtým viackrát (4-5 krát), pili a hrali automaty. Jeden z ich bol viac opitý ako druhý. Uvedené osoby popísať nevie. Už si nepamätala či vyhral iba jeden z nich. Čo robili obidve osoby v krčme nevedela uviesť. Bola prítomná keď odchádzali, presný čas kedy odchádzali nevedela uviesť. Akým spôsobom nakoniec odišli nevedela uviesť. Peniaze vyplácala čašníčka, nevedela už presne uviesť sumu, „nie som si istá“. Čo robili uvedené osoby po vyplatení výhry, nevedela uviesť, vie že neskôr im vydala tiket, lebo na pokladni nebolo dosť peňazí z dôvodu, že predtým vyhrali sumu okolo 1.000,-€, presnú sumu nevedela špecifikovať. Ďalší tiket bol tiež cez 1.000,-€. Na otázky obžalovaného uviedla, že jeden z pánov bol dosť podnapitý, dosť otravný, tak pravdepodobne dostal facku od jednej ženy. Automaty boli spustené len počas otváracích hodín. Keď je záverečná, vyhodí sa tiket, ktorá osoba akú sumu vyhráva a automat sa automaticky vypne. Obidvaja sa prihovárali prakticky každému, podľa nej sami prišli k obžalovanému a žiadali aby ich odviezol s tým, že mu dajú peniaze. Obžalovaný sa im určite ako prvý neponúkol, že ich odvezie.

Svedkyňa F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v kritickom čase boli dvaja chlapci v herni, vyhrali nejaké peniaze a potom odišli. Na otázky obhajoby uviedla, že v kritickom čase v Meštianskej krčme brigádovala. Čas, kedy prišli obidva do herne si nepamätala, vie že popíjali a hrali automaty. Vie, že vyhrali istú sumu, následne odišli. Odchádzali okolo polnoci, alebo pred polnocou s tým, že o polnoci sa automaty vypínajú. Po skončení hry na automatoch, pravdepodobne ešte niečo pili a potom odišli. Nepamätala si to už však presne. Posledný krát poškodený vyhral sumu cez 1.000,-€, vyhral aj predtým niečo, koľko medzitým nahádzal naspäť do automatu, nevedela uviesť. Jeden z nich stále hral, druhý stál pri nej pri bare, rozprával sa s ňou. Tmavovlasý, kučeravý s menom P. bol pri bare, druhý vyšší hral automaty. V krčme obidvaja veľa nevypili, čo konkrétne pili, nevedela uviesť. Prišli do krčmy už „mierne podgurážený“. Keď odchádzali určite mali vypité. Keď odchádzali nevie akým spôsobom odchádzali. Obžalovaný prišiel do krčmy k večeru, sedel pri bare. Keď obidvaja odchádzali, mali pri sebe peniaze, pretože im ich vyplácali a potom už boli stoje vypnuté. Na otázky obžalovaného uviedla, že jedného z nich, jedna pani udrela do tváre. Pamätala si ešte nejaký konflikt, kvôli telefónu, bolo to ešte predtým. Na telefón upozornil obžalovaný, že kto ho odcudzil. Na otázky obžalovaného uviedla, že obidvaja ešte nakoniec niečo platili, koľko peňazí im mohlo ostať uviesť nevie. Istá suma peňazí im však určite ostala.

Tieto skutočnosti sú ďalej preukázané listinnými dôkazmi, fotodokumentáciami k videozáznamom, zo dňa 13.07.2016, z Meštianskej krčmy v Banskej Štiavnici.

Pri vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd uzavrel, že vina obžalovaného bola jednoznačne a bezpochyby preukázaná. Súd nemal dôvod neveriť svedeckým výpovediam poškodeného X., ktorý jednoznačne v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní usvedčoval obžalovaného. Svedkovia G., F., F. potvrdili, že poškodený X. vyhral v Meštianskej krčme väčší obnos finančných prostriedkov, ktoré mu boli v ten deň vyplatené. Svedkovia G. a F. potvrdili, že poškodený X. vyhral ďalšiu sumu finančných prostriedkov, ktoré mu v ten deň vyplatené neboli, pričom dostal výherný tiket. Zhodne potvrdili, že poškodený X. v Meštianskej krčme neprehral všetky peniaze. Svedok P. uvádzal, že po príchode na miesto, kde bol ubytoaný spolu s poškodeným X., tento mu ukazoval peňažnú sumu a výherný tiket. Obranu obžalovaného súd pokladal za účelovo tendenčnú, so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, tejto neuveril.

Súd konanie obžalovaného, ktorým v úmysle spáchať prečin, dopustil sa konania bezprostredne smerujúceho k prisvojeniu si cudzej veci, ktorú mal iný pri sebe, pričom k dokonaniu činu nedošlo, právne kvalifikoval ako prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

Obžalovaný P. má základné vzdelanie, neukončil SOU murárske v Banskej Štiavnici. Mestský úrad v Banskej Štiavnici uviedol v správe o povesti, že neriešili sťažnosť na protispoločenské konanie obžalovaného, inšpektori mestskej polície v Banskej Štiavnici neriešili s menovaným žiadny priestupok. Okresným úradom, odbor vnútornej správy v Banskej Štiavnici priestupkovo postihnutý nebol. Doposiaľ bol deväťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, zo dňa 27.06.2016, sp. zn. 3T 98/2015 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 2To 75/2016 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. d) Trestného zákona a iné, za použitia § 38 ods. 2, § 37 písm. g), h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov a bol mu podľa § 51 ods. 1, 2 Trestného zákona uložený probačný dohľad na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd prihliadol k ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 písm. a), ods. 6 Trestného zákona, pričom poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona nezistil. Ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona ustálil, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, preto podľa § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona prevažuje pomer priťažujúcich okolností, čím sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri zločine krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona možno uložiť páchateľovi trest odňatia slobody na tri až desať rokov.

Pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona možno uložiť páchateľovi trest odňatia slobody až na dva roky.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva, alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma, alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu...

V zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona preto možno uložiť obžalovanému trest odňatia slobody od troch rokov do dvanásť rokov štyroch mesiacov. Pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona trest odňatia slobody od sedemdesiatštyri mesiacov do stodvanásť mesiacov.

Podľa názoru súdu je obžalovanému nevyhnutné a potrebné uložiť podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody mierne nad dolnou hranicou, takto upravenej trestnej sadzby v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 4To 92/2018 bol podľa § 321 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 Trestného poriadku zrušený rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom, zo dňa 11.07.2018, sp. zn. 2T 53/2017, ohľadom bodu 2., ktorým bol obžalovaný P. uznaný za vinného z prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v dôsledku toho aj výrok o treste a spôsobe zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa vrátila okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Druhostupňový súd svoje uznesenie odôvodnil tým, že podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým odvolateľ môže

podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktorých predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol v bode 1. na základe správne zisteného skutkového stavu, čo nie je možné povedať ohľadom bodu 2. napadnutého rozsudku, ktoré sa týka prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

Prvostupňový súd sa dôsledne neriadil zákonnými ustanoveniami § 2 ods. 10, 12 Trestného poriadku pokiaľ uznal vinu obžalovaného v bode 2 napadnutého rozsudku z prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1, § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Poukázal na tú skutočnosť, že neboli produkované rozhodné dôkazy o vine obžalovaného keď jeho vina nebola jednoznačne preukázaná a je v podstate založená len na výpovedi poškodeného X., pričom poškodený sám priznával, že bol pod značným vplyvom alkoholu, čo potvrdil aj svedok P., pričom tieto skutočnosti sú potvrdené aj výpoveďami svedkov G., F. a F.. Rozporné je aj tvrdenie o tom, čo tvrdil poškodený X., že na druhý deň nemal žiadne peniaze u seba, z čoho zistil, že zrejme mu boli odcudzené.

Pokiaľ má súd uznať vinu obžalovaného, tak musia vykonané dôkazy jednoznačne viesť k jednému záveru, že skutok vykonanými dôkazmi musí byť tvrdý a nepostačujú len domnienky samotného poškodeného, ako sa skutok asi mal stať. V danom prípade je to tvrdenie obžalovaného, ktorý popiera spáchanie skutku, proti tvrdeniu poškodeného, ktorý obžalovaného usvedčuje.

Pokiaľ nebudú produkované o vine obžalovaného jednoznačné dôkazy, nie je možné ustáliť jeho vinu v bode 2. ako prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Táto okolnosť má potom vplyv aj na uložený trest ohľadom použitia ustanovenia § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku súd ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný vo svojej záverečnej reči a poslednom slove v zmysle § 274 ods. 2 Trestného poriadku, § 275 Trestného poriadku sa ku skutku, ktorým bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, zo dňa 11.07.2018, sp. zn. 2T 53/2017 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 4To 92/2018, pre zločin krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v plnom rozsahu doznal, svoje konanie oľutoval.

Obžalovaný P. má základné vzdelanie, je nevyučení. Mestský úrad Banská Štiavnica v správe o povesti uviedol, že neriešili sťažnosť na protispoločenské konanie obžalovaného. Inšpektori Mestskej polície v Banskej Štiavnici neriešili s menovaným žiadny priestupok. Priestupkovo postihovaný nebol. Doposiaľ bol deväťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, zo dňa 27.06.2016, sp. zn. 3T 98/2015 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 2To 75/2016 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. d) Trestného zákona a iné, za použitia § 38 ods. 2, § 37 písm. d), h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov a bol mu podľa § 51 ods. 1,2 Trestného zákona uložený probačný dohľad na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd prihliadol k ustanoveniam § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 písm. a), ods. 6 Trestného zákona, pričom ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona ustálil že, obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona zistil, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený preto podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je vyrovnaný.

Pri zločine krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na tri až desať rokov.

Podľa názoru súdu je obžalovanému nevyhnutné a potrebné uložiť podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody pri strede dolnej polovice zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý mu súd aj uložil v trvaní 2 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože tento bol v posledných 10 rokoch, pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Obhajoba v záverečnej reči poukázala na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. f), k) Trestného zákona, ktoré videla v tom, že obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom hrozby zo strany spolupáchateľa, v tomto konaní svedka V. a odstránenie škodlivých následkov videla v tom, že obžalovaný svedka V. zabuchol v priestoroch čerpacej stanice, čím mu znemožnil únik s odcudzenými vecami.

Súd poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. f) neakceptoval, pretože vykonaným dokazovaním, okrem tvrdenia obžalovaného, nebola ničím preukázaná, navyše obžalovaný mal kedykoľvek možnosť upustiť od ďalšieho konania smerujúceho k spáchaniu predmetného zločinu. Taktiež súd neakceptoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, ktorú videla obhajoba, pretože obžalovaný sám poškodil vchodové dvere do vnútorných priestorov čerpacej stanice, tento keďže podľa svedkyne K. často chodil na predmetnú čerpaciu stanicu, musel poznať jej režim a jednoznačne vedel, že po vniknutí do priestorov čerpacej stanice, ktorá je monitorovaná, sa na miesto dostavia príslušníci bezpečnostnej služby, resp. príslušníci štátnej polície.

Pri opätovnom vyhodnotení dôkazov v oslobodzujúcej časti rozsudku v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, rešpektujúc právny názor druhostupňového súdu súd uzavrel, že vina obžalovaného nebola jednoznačne a bezpochyby preukázaná. Obžalovaného usvedčoval poškodený X., boli produkované dôkazy, ktoré potvrdil aj samotný poškodený X., že tento bol značne pod vplyvom alkoholu. Túto skutočnosť potvrdzoval priamy svedok v osobnom motorovom vozidle P., ktorý bol taktiež pod vplyvom alkoholu. Svedkovia, ktorí videli obžalovaného, poškodeného X. a svedka P. predtým, ako odišli z reštauračného zariadenia G., F. a F. zhodne potvrdili, že poškodený X. a svedok P. boli značne pod vplyvom alkoholu, potvrdili tiež, že poškodený X. vyhral na automate v reštauračnom zariadení väčšiu sumu peňazí. Za takejto dôkaznej situácie, rešpektujúc právny názor druhostupňového súdu súd uzavrel, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, pretože išlo o tvrdenie obžalovaného na jednej strane a tvrdenie poškodeného X. na druhej strane. Súd preto podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaného P. spod obžaloby Okresného prokurátora v Žiari nad Hronom, zo dňa 02.03.2017, sp. zn. 2Pv 340/16/6613 pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený v skutkovej vete oslobodzujúcej časti rozsudku, oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.